

Ο ΚΑΡΠΟΣ.

Λιὸν χρόνον ἀχόριστοι διαρκέσουσι, τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ εἰς ἕκαστος τὸς τῶν δούλων, τὴν ἰσοσκόπῳ τοῦ δεσπότη.

Ὅτε ὁ ἕρπυς τοῦ ἑσπερίου ἑσπερὶ μέρους εἰς ἐπὶ ἡγεθλίω τοῦ κυρίου τῶν ἑσπερίων, ἐμπιστευθήσεται ὁ κύριος τῷ ἑσπερίῳ ἐκείνῳ, τοσοῦτον ὅτι ἴν' ἀπερτάς σῆται ἑσπερὶ αὐτοῦ.

Μὴ πρὸς ἀρμῆς τὰς εἰς σωόδου, εἰ αὐταῖς καὶ κῆται ἡγεθσίς τῶν ἡγεθλίων ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς γενέσεως καὶ τῆς φθορᾶς.

Ἐνθα ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενέσεως ἡ ζ, ἐκείνο τὸ ζώδιον ἐν τῇ ἀστροῦ ἰσοσκόπησιν, καὶ ἐνθα ἡδὲ τῆς ἀστροῦς ἔτυχεν, ἐκείνο ἐν τῇ ἀποκνήσει ἰσοσκόπησεν, ἢ τὸ τούτου διάμετρον.

Οἱ τῶν μακρῶν ἀστέρων οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως, εἰ τοῖς ἀπογείεις εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσοσκόποι, εἰ ταῖς ἀρχαῖς τῶν ζωδίων. τῶν δὲ κολοβῶν ἐν τοῖς πρυμνοῖς, σωεξεταζομένων αὐτοῖς, καὶ τῶν πολυαναφόρων καὶ ἐλιθοαναφόρων ζωδίων.

Τῶν ἰσχυρῶν οἰκοδεσπότης, πλάτος οὐκ ἔχουσι, τῶν δὲ παχέων πλάτος ἔχουσι, καὶ εἰ μὴ ἐστὶ τὸ πλάτος νότιον, δύκνητοι ἔσονται, εἰ δὲ βόρειον, δυσκίνητοι.

Οἱ οἰκοδεσπότη ἡδὲ τῶν κτισμάτων, εἰ βλάπτουσιν ἀστράσιν ἑσπερὶ γῆν, ἡμωδίξουσιν τῇ ὑψώσει τῶν κτισμάτων.

Μφοῦται ἡ βλάβη τοῦ θῆ ἢ εἰς τὰ πλοῖα, ὅτε μὴ μεσουραῖε, μήτε ἐν τῷ ἰάτῳ τόπῳ ἔστιν, εἰ γὰρ τούτοις τοῖς τόποις, φθείρη τὸ πλοῖον καταδυναστευόντων τῶν ἐν αὐτῷ ληστῶν, εἰ δὲ καὶ ὁ ἕρπυς κακοῦται διάπινος ἀπλανοῦς ἀσέρος, τῆς κρᾶσεως ὄντος τοῦ θῆ, καυθήσεται τὸ πλοῖον.

Ἐν τῷ πρῶτῳ τετραγώνῳ τῆς ζ ἐξουσίας ἀπὸ σωόδου τοῦ σ, αὐξάνουσιν αἱ ὑγρότητες τῶν σωμάτων, ἀχρὶ τῶν δευτέρων π, εἰ δὲ τοῖς λοιποῖς ἐλαττοῦνται.

Ὅταν ἴδῃς τὸν ζ τὸ πον καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κακαμορμῶν ἡδὲ ἀρρώστια ἀμαξὸν τὸν ἰατρὸν.

Ἴδε τὸν τόπον τῆς σωόδου, εἰ ποῖω τόπῳ ἔστι τοῦ ἕρπυς τοῦ χρόνου τὸ ἐν συμπίλωμα τὸ τε ἔσται, ὅτε κατανθήσει ὁ πῶν πᾶτος ἐκεῖ.

Μὴ ἀποφαίνου πῶν ἀποδημοῦτος ὅτι ἐτελεύτησε, πρὶν αἰσιοπῆσθαι, ὅτι οὐ μεθύει, μὴ δ' ὅτι ἔστι τετραγώνος, πρὶν αἰσιοπῆσθαι ὅτι οὐκ ἐφλεβοτομήθη, μὴ δ' ὅτι δῦρε πλοῦτον πρὶν αἰσιοπῆσθαι, μήποτε πρὸς ἀκαταθήκην ἔλαβεν, ὁμοιωταὶ γὰρ ἡδὲ πάντων τῶν χήματα.

Ἐπὶ τῶν